

også være forbundet med store omkostninger at opgive kravet og forsvaret for et multietnisk Kosovo. Princippet om respekt for mindretal er fundamentalt for udviklingen i Kosovo og for den regionale stabilitet.

Spørgsmålet om det multietniske Kosovo har ikke noget at gøre med spørgsmålet om overhøjheden over området, dvs. spørgsmålet om, hvorvidt Kosovo skal forblive en del af Forbundsrepublikken Jugoslavien eller skal være selvstændigt. Uanset Kosovos fremtidige status vil det principielle krav om respekt for mindretal være grundlæggende og ufravigeligt.

Det er beklageligt, hvis der bliver sluttet direkte fra de nuværende vanskeligheder og til en generel opgivelse af det multietniske Kosovo. Snarere bør situationen føre til forstærkede anstrengelser for at styrke indsatsen, herunder i første række FN's politistyrke og øget støtte til aktiviteter, der kan fremme forsoning og gensidig forståelse mellem befolkningsgrupperne i Kosovo.

Den store danske indsats på det militære og civile område er et væsentligt bidrag til en fortsat positiv udvikling i Kosovo.

Forhandling

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige tak til udenrigsministeren for redegørelsen for regeringens betragtninger i forhold til den nuværende situation i Kosovo. Der var vigtige holdninger og beskrivelser fra regeringens side i forhold til situationen, som ser ud til fortsat at være meget vanskelig for de soldater, der er dernede, inklusive de danske.

Jeg synes, at jeg lidt savner en stillingtagen i det, som regeringen siger i forbindelse med den her debat, til de meget klare holdninger, som en række danske soldater, som er de seneste, der er kommet hjem fra Kosovo, har haft. Jeg vil lige læse et par citater op, for at regeringen har noget at forholde sig til her. Der er jo tale om, at de senest hjemsendte soldater er kommet tilbage her i august måned 2000, og en af dem siger bl.a.: »FN's ideer om et multietnisk Kosova ser flot ud på papiret, man kan ikke tvinge folk til at leve sammen. Ingen tør sige det højt, men det er virkeligheden. Og det har været en frustrationsfaktor hos hele delingen i al den tid, vi har været her. Få nu tegnet den streg i sandet, hvor grænsen skal gå mellem serbere og albane-re.« Det siger delingsfører Søren Hansen, der på

det tidspunkt var på vej hjem fra sin mission dernede.

Den afgående oberst for bataljonen, Jesper Egendal, siger, at han godt kan forstå de soldaters frustrationer, som kom frem samstemmen- de i en artikel i Politiken den 6. august 2000. Jesper Egendal siger: »Det er svært at få øje på mirakler i hverdagen hernede. Der har ikke været nogen fremskridt i forhold til FN's ønske om et multietnisk samfund. Der har endda været tilbageskridt.«

Altså virker det, som om den situation, hvorunder danske soldater i øjeblikket arbejder i Kosovo, er en situation, hvor de i høj grad er meget kritiske over for formålet med opgaven. Og det er jo næsten noget af det værste, hvis de soldater, vi sender derned, ser ud til ikke at have et overordnet sigte med aktionen, som stemmer overens med det, som FN har som formål med aktionen.

Derfor efterlyser jeg fra regeringens side holdninger, perspektiver i forhold til den her diskussion, for det er meget godt, vi sidder her bag Christiansborgs tykke mure og diskuterer de her ting og sender soldater af sted, men hvis dem, vi rent faktisk sender ud i marken, ikke har en holdning, der ser ud til at kunne komme igennem, altså en holdning om, at det her kan nytte noget, at det kan hjælpe noget, så er vi ikke nået særlig langt.

Så jeg håber, at regeringen har nogle bud på og nogle svar til de frustrationer, som ikke bare er hos de to mennesker, som jeg har læst citater fra nu her, men er blandt rigtig mange af de soldater, vi sender af sted. Det er en udbredt opfattelse blandt de soldater, vi sender af sted.

Jeg vil også godt spørge udenrigsministeren og regeringen, hvordan regeringen forudser situationen, efter Kostunica er kommet til, altså efter at Milosevic er væk, i hvert fald fra en meget fremtrædende magtbase.

Jeg har forstået på regeringen, at den måske ikke mener, der er sket de helt store ændringer med det, men det må dog mane til eftertanke, at der i hvert fald nu er en ny ledelse i Jugoslavien, og at meget tyder på, at der i hvert fald er et håb om, at der kan komme en anden holdning end den, som Milosevic havde.

Vurderer regeringen på den baggrund, at der kan komme nye perspektiver i Kosovo, som måske kan bringe en ende på konflikten på et tidligere tidspunkt, end man ellers havde forestillet sig?